

### [Carsten Raft.]

dag om at tage disse Forhold op til Under-søgelse og Revision, og der er al mulig Grund til at gøre det, eftersom der forvoldes for meget Besvær.

Jeg forstaaer i øvrigt ikke Ministerens Fortolkning. Der kan ikke være nogen Tvivl om Tankegangen i den Bestemmelse, der giver de værnepligtige Løn fra deres Arbejdsgiver en vis Tid. Tankegangen er den, at for den Befolkningsdel, der ved langvarige Kontrakter er knyttet temmelig fast til en Bedrift, er det rimeligt, at deres Tilhørsforhold bliver bevaret, og at Bedriften i den Tid — naar den ved det, kan regne med det, kan disponere ud fra det — giver dem deres Løn. Men denne Tankegang dækker ikke her, hvor man pludselig forlanger, at Bedrifterne i en lang Periode, over Halvdelen af den sædvanlige Rekruttid, og uden Varsel skal honorere disse Krav. Jeg forstaaer ikke Ministerens Fortolkning. Maa jeg med Formandens Tilladelse ganske kort citere af Betænkningen til Funktionærloven. Det staaer i Tillæg B. 1937—38 Sp. 2077: Fler-tallet vil ikke kunne

„opstille Regler om Funktionærens Forhold ved den første Indkaldelse til Aftjening af Værnepligt eller ved Indkaldelse til ekstraordinær Militærtjeneste (Mobilisering eller Indkaldelse til Sikringsstyrken)“.

Der kan ikke være nogen Tvivl om, selv om man ikke har villet anvende Udtrykket Sikringsstyrke, fordi man antagelig ikke vil vække Minder om Krigen og de 4 Aar, hvor der lagdes saa store Byrder paa de unge, at dette er Sikringsstyrke. Det er udpræget ekstraordinære Indkaldelser, der ikke kan dækkes af de Regler, der findes i Funktionærloven. Men der er en Ting, som jeg synes baade Ministeren og det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen — det var jo det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, der først fortolkede Loven, saa kom Ministerens Fortolkning bagefter, men det er jo ikke nogen usædvanlig Rækkefølge herinde — skulde spekulere over, og det er, om man egentlig gavner disse Mennesker ved saa stærkt at fastholde Kravet om den meget langvarige Erstatning fra Firmaerne. Det er et Spørgsmaal, om der ikke i Erhvervslivet vil opstaa en vis Skyhed for at knytte disse Mennesker og de fremtidige værnepligtige til sig. Vi bebrejder Erhvervslivet det, og vi maa haabe, at Aanden vil være en saadan, at det ikke sker, men vi ved jo, hvordan det foregaar. Hvis man stiller disse unge vanskeligere i Erhvervslivet, for i dette Øjeblik at sikre dem disse Maaneders Gage,

tror jeg, man handler ilde over for dem og ogsaa over for det Erhvervsliv, som beskæftiger dem. Jeg tror, at man af Hensyn til Funktionærerne ikke skal stramme disse Bestemmelser for stærkt, for jeg tror ikke, at dette til syvende og sidst vil gavne Funktionærerne i det store og hele.

Ministeren mener, at en Mellemvejsfortolkning som den, at man kunde give Erstatning i de 3 Uger, den normale Indkaldelse varer, og ikke for Resten af Tiden, ikke vil være mulig. Det kan godt være, det er vanskeligt, men da vi alligevel skal have en teknisk Revision af Loven, mener vi ikke, det vil være urimeligt, at der — da de paagældende jo slipper for Indkaldelse til Efteraaret, og Firmaerne som Følge deraf slipper for at betale til Efteraaret —, da i Stedet for betales for den Tid, hvori man alligevel har Betalingspligt.

Der er et enkelt Spørgsmaal, som jeg gerne vil sige et Par Ord om. Det har været rejst i Landstinget af det ærede Medlem af Landstinget Hr. J. S. Foget, der er kommet i Tanker om, at man skulde indkalde arbejdsløse i Stedet for det sædvanlige Mandskab til denne Tjeneste. Jeg tror, at denne Tankegang er ret udbredt i Befolkningen, og jeg vil derfor gerne sige et Par Ord om den. Den kan synes meget besnørende, men er efter min Opfattelse saa forkert som overhovedet muligt. Det danske Forsvar maa aldrig komme væk fra den almindelige Værnepligt. Det maa ikke være en enkelt Klasse, som kommer til at bære Byrderne ved det danske Forsvar; de skal bæres af hele Folket, og det gælder ganske særligt — det maa vi da alle kunne blive enige om —, naar det danske Forsvar engang skal bruges og der skal lægges Ryg til. Det vilde da være urigtigt, om en enkelt Klasse, der er særlig daarligt stillet, kom til at bære Byrderne, medens de økonomisk velstillede skulde sidde hjemme og lade de andre udføre det tunge Arbejde for sig. Jeg tror, det vil være nødvendigt saa skarpt som muligt at sige, at denne Tankegang maa ikke vinde Gehør i Befolkningen — det maa standses med det samme. Dansk Forsvar bygger paa den almindelige Værnepligt, og man bør aldrig fjerne sig fra denne grundlæggende Tankegang.

Jeg har læst i nogle Aviser — jeg har ikke kunnet faa den paagældende Avis, skønt jeg har søgt at faa fat i den, men jeg tror, det er rigtigt, som jeg gengiver det —, at der fra visse Byer har været Deputationer herinde, saa vidt jeg ved med et æret Medlem af dette Ting i Spidsen, og jamret over, at de skulde have nogle Soldater